

UZASADNIENIE

co do całości wyroku z 20 kwietnia 2023 roku

1. (...) S.A. wniosła pozew przeciwko (...) sp. z o.o., żądając zapłaty 5802,12 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w transakcjach handlowych dla kwoty 5631 zł od 29.08.2018 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Pozwana reprezentowana przez kuratora wniosła o oddalenie powództwa i zwrot kosztów procesu.

I. *Stan faktyczny*

2. (...) S.A. sporządziła pismo datowane na 9.04.2019 r. z wezwaniem (...) sp. z o.o. do zapłaty 1 930 493,23 zł w terminie 7 dni od otrzymania pisma. Pisma nie doręczono.

dowody: wezwanie do zapłaty (k. 24), zestawienie należności (k. 25-27).

(...) S.A. sporządziła wydruk polisy ubezpieczenia nr (...) z (...) sp. z o.o. jako ubezpieczającym i leasingobiorcą pojazdu V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) bez podpisu ubezpieczającego i z adnotacją, że jego telefon i e-mail są nieustalone. Polisa obejmowała OC, AC i (...) na okres od 14.08.2018 r. do 13.08.2019 r. za łączną składkę 5631 zł. (...) S.A. załączyła do tego wydruk niepodpisanego oświadczenia do polisy ubezpieczeń komunikacyjnych.

dowody: wydruk polisy (k. 28-30).

II. *Ocena dowodów*

3. Przedłożone polisy były niepodpisane i niewypełnione co do podstawowych danych kontaktowych oczywiście znanych stronom współpracującym handlowo. Oświadczenia, które miały stanowić podstawę tych umów również nie były podpisane przez nikogo ze strony (...) sp. z o.o. Weryfikacja ewentualnego upoważnienia (...) S.A. do jednostronnego sporządzenia tych umów w sposób wiążący dla pozwanej była niemożliwa ze względu na brak relewantnych twierdzeń powódki w tym zakresie oraz brak jakichkolwiek dokumentów zawierających niezbędne dane. Wprawdzie załączone niepodpisane oświadczenia odwołują się do umowy generalnej (...), ale nie załączono tej umowy ani nie zawarto żadnych twierdzeń co do tego, co ta umowa miała zawierać. Przewodniczący umożliwił powódce uzupełnienie twierdzeń i materiału dowodowego poprzez zarządzenie wymiany pism i wyznaczenie rozprawy, na której powódka mogła przedstawić swoją sprawę szerzej niż w pozwie. Powódka nie stawiała się na rozprawie. Hipotetyczne dalej idące działania Sądu w kierunku uzyskania od powódki twierdzeń i materiału dowodowego wykazującego jej roszczenie byłyby sprzeczne z zasadą kontrydiktoryjności i z zasadą bezstronności sądu z pokrzywdzeniem strony pozwanej.

4. Przewodniczący zwrócił pismo powódki datowane na 23.03.2023 r. jako złożone ze znacznym opóźnieniem po terminie wynikającym z zarządzenia przewodniczącego (art. 205³ § 5 k.p.c.). Pismo to odnosiło się tylko do zarzutu przedawnienia.

5. Powódka była zobowiązana wykazać (art. 6 k.c.), że strony łączył określony stosunek prawny, z którego wynikał obowiązek zapłaty przez pozwaną określonej kwoty w określonym terminie. Powódka nie tylko nie spełniła ciężaru dowodzenia swojego roszczenia, lecz także nie spełniła nawet ciężaru twierdzenia o roszczeniu.

III. *Stan prawny*

6. Powódka wywodziła swoje roszczenie z umowy ubezpieczenia (art. 805 § 1 k.c.), twierdząc, że zobowiązała się w zakresie działalności swego przedsiębiorstwa spełnić określone świadczenie w razie zajścia przewidzianego w umowie wypadku, a pozwana zobowiązała się zapłacić składkę, której nie zapłaciła.

7. W pierwszej kolejności strona pozwana podniosła zarzut przedawnienia. Termin przedawnienia roszczeń z umowy ubezpieczenia wynosi trzy lata z końcem przypadającym na ostatni dzień roku kalendarzowego (art. 819 § 1 k.c. i art. 118 k.c.), tj. zgodnie z twierdzeniami powódki co do wymagalności roszczeń w tym przypadku termin przedawnienia przypadąłby na 31.12.2021 r.

8. Na marginesie wskazać można, że powódka podniosła, że przerwała termin przedawnienia, wnosząc pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym. Powołała się przy tym na uzasadnienie uchwały Sądu Najwyższego z 21.11.2013 r., sygn. akt III CZP 66/13.

9. Roszczenie uległo przedawnieniu i z tego powodu podlegało oddaleniu. Bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem przedsiębiorczą bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia (art. 123 § 1 pkt 1 k.c.). Taką czynnością jest prawidłowe wniesienie powództwa w elektronicznym postępowaniu upominawczym, umożliwiające wydanie i doręczenie pozwanemu nakazu zapłaty. Dopiero wtedy można mówić o czynnościach przedsiębiorczych bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia. Samo wniesienie pozwu w elektronicznym postępowaniu upominawczym, a następnie zaniechanie dokonania kolejnych czynności tak, aby nakaz zapłaty został prawidłowo doręczony pozwanym albo aby postępowanie było kontynuowane z ich udziałem nie jest przedsięwzięte bezpośrednio w celu dochodzenia roszczenia, gdyż w takim wypadku nigdy nie dojdzie do spełnienia roszczenia. Takie czynności z założenia nie mogą prowadzić do uzyskania zapłaty. Powołana przez powódkę w zwróconym piśmie uchwała Sądu Najwyższego odnosiła się do innego stanu faktycznego – w analizowanej przez Sąd Najwyższy sprawie doszło do doręczenia nakazu zapłaty i pozwany wniósł sprzeciw, a dopiero na późniejszym etapie postępowania zostało ono umorzone. Odrębności w etapie postępowania oraz stanie faktycznym obu spraw sprawiają, że nie tylko treść uchwały, lecz także uzasadnienie tej uchwały nie może znaleźć zastosowania w niniejszej sprawie.

10. W drugiej kolejności powództwo podlegało oddaleniu jako niewykazane zgodnie z przedstawioną powyżej oceną dowodów.

Koszty procesu, wynagrodzenie kuratora

11. Sąd oddalił żądanie powódki w całości. W związku z tym pozwaną należało uznać za wygrywającą sprawę w całości w rozumieniu art. 98 § 1 k.p.c. Nie poniosła ona jednak żadnych udokumentowanych kosztów procesu, w związku z czym Sąd nie zasądzał żadnej konkretnej kwoty na jej rzecz.

12. Wynagrodzenie kuratora i zwrot wydatków zostały ustalone zgodnie z rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z 9.03.2018 r. w sprawie określenia wysokości wynagrodzenia i zwrotu wydatków poniesionych przez kuratorów ustanowionych dla strony w sprawie cywilnej. Wysokość wynagrodzenia została ustalona w kwocie 40% stawki minimalnej za czynności radców prawnych. Wynagrodzenie to zostało podwyższone o należny podatek od towarów i usług, jako że występujący w sprawie kurator jest radcą prawnym rozliczającym się z tego podatku.

13. Zasądzenie w sprawie wyższego wynagrodzenia niż 40% stawki nie zasługiwało na uwzględnienie ze względu na niski stopień skomplikowania sprawy i stosunkowo niewielką liczbę czynności do wykonania. Ponadto prawodawca zastrzegł przyznanie wynagrodzenia kuratora ponad 40% stawki tylko dla spraw wymagających przeprowadzenia rozprawy (§1 ust. 3 rozporządzenia). Sprawa wprawdzie ze względów formalnych wymagała przeprowadzenia rozprawy, lecz nikt się na nią nie stawił. Jednocześnie Sąd ma na uwadze uwarunkowania reprezentacji przez kuratora strony w stosunku do reprezentacji strony przez pełnomocnika, którego duża część pracy polega na kontaktach ze stroną reprezentowaną – m.in. wspólnej analizie stanu prawnego i faktycznego, doradztwie prawnym, zbieraniu, ocenie i systematyzowaniu materiału dowodowego, negocjacjach pozaprocesowych ze stroną przeciwną. Z tych też względów prawodawca określił stawkę minimalną jako maksymalny punkt odniesienia do przyznania wynagrodzenia kuratora, nie zaś jej sześciokrotność jak w przypadku pełnomocników z wyboru. Przyznanie maksymalnego wynagrodzenia kuratorowi byłoby odpowiednie dla przypadków, w których wszystkie kryteria podwyższenia wynagrodzenia z § 1 ust. 3 rozporządzenia byłyby spełnione lub poszczególne kryteria byłyby spełnione w nadzwyczajnym stopniu.

(...) M. S.

Zarządzenia:

1. odnotować, w tym w kontrolce terminowego sporządzania uzasadnień orzeczeń;
2. pełnomocnikowi wnioskującego (poczta):
 - doręczyć odpis wyroku z uzasadnieniem;
3. przedłożyć za miesiąc lub z pismem.

28.04.2023 r.

(...) M. S.